

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน
เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2561

๘๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน
อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2561

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนทัน อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2561**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติต่อไปนี้ด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน และนายอำเภอเมืองหนองบัวลำภู จัง tra ข้อบัญญัติต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2561”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิน” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถินให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิน

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถินหรือเพื่อป้องกันรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) สนัข
- (2) แมว
- (3) โค
- (4) กระปือ
- (5) สุกร
- (6) ไก่
- (7) เป็ด
- (8) นก
- (9) แพะ
- (10) ช้าง
- (11) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

ข้อ 6 ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตาม ข้อ 5 โดยเด็ดขาด

๑๒๓๔ (1) สถานที่ราชการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล_____ เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล_____ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

(2) บริเวณสถานที่สาธารณะ เช่น บริเวณวัด บริเวณหนองน้ำสาธารณะ เพื่อใช้ในการผลิตประปา ถนนทางหลวงแผ่นดิน (เส้นทางอุดร – หนองบัวลำภู) และถนนภายในหมู่บ้านทุกด้าน

ข้อ 7 ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (1) สำหรับการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า 50 ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความชำรุดต่อบ้านเรือนใกล้เคียง
- (2) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ 51 - 500 ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 500 เมตร
- (3) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ กว่า 501 – 1,000 ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
- (4) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ กว่า 1,001 ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 2 กิโลเมตร

ข้อ 8 การเลี้ยงสัตว์ ตามข้อ 5 ต้องปฏิบัติการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

8.1 สถานที่ตั้ง

(1) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบอย่างรุนแรง

(2) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปักคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตวนั้นไม่น้อยกว่า 20 เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

8.2 อาคารและส่วนประกอบ

(1) อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกสารและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(2) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉพาะและ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมี ความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(3) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่อง ภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(4) คอก ต้องมีการกันคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(5) การระบายน้ำ ต้องจัดให้มีการระบายน้ำ充足ให้เพียงพอ

8.3 การสุขาภิบาลทั่วไป

(1) การระบายน้ำ

(1.1) ต้องจัดให้มีระบายน้ำโดยรอบอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้ สะดวก

(1.2) ต้องมีการบำบัดก่อนระบายน้ำสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกสาร

(2) การกำจัดมูลสัตว์

(2.1) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

(2.2) ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้สัมภาระเมื่อนั่งอันเป็นเหตุรำคาญ และ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(3) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(3.1) ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย ใกล้เคียง

(3.2) ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(3.3) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความ เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(4) การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้ เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(5) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(6) เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุร้ายจากกลิน ควร และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุร้ายจากกลินเหมือน

ข้อ 9 หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้ผลบังคับใช้ ผู้ใดประسังค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ 5 ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนี้ ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตวนั้นเป็นบริเวณที่ปร่องอากาศถ่ายเทเศษดวก มีดันไม้มีให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดเหตุร้ายจากต่อชุมชนโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะ

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้อย่างละ 1 ชุด

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
- (4) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ 10 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยก กักกันสัตวนี้ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนำอย่างเคร่งครัด

ข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ได้ห้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลในทันที เนื่องจากการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ 12 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 13 หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตวนั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอย่างแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ก็ได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร

ข้อ 14 กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณูปโภคให้เกิดความเดือดร้อนร้ายแรงต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ ระงับเหตุร้ายภายนอกในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อรับเหตุร้ายนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ 15 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้อ่านคำหารือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในกรณีที่มีอำนาจสอบทานข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุร้ายจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนทัน ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 16 ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดไว้ (มาตรา 73 วรรคสอง ระวังโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท)

ข้อ 17 ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนทัน รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗) กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

(ลงชื่อ)

(นายชนบ หวานเสรีจ)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนทัน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายคงกร เครื่อวรรณ)

นายอำเภอเมืองหนองบัวลำภู

องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนทัน